

CarnivorousVulgaris en wederhelft op bezoek bij Hififreak

In den beginne.....

Gisteren was het dan eindelijk zo ver. Vanuit een door storm, regen en onweer geteisterd Den Haag richting het midden van het land. Voor ons een dubbel leuk bezoek, want behalve een ontmoeting met de illustere grot en den Freak in zijn natuurlijke habitat zouden we ook een lang gekoesterde wens in vervulling laten gaan. Alsof moeder natuur onze gemoedstoestand kon aanvoelen liet ze vanaf Zoetermeer de hemel openen en reden we de zonneshijn tegemoet. Na een voorspoedige rit liet onze TomTom ons op 50 meter voor de eindstreep in de steek. Er was echter maar één straat over en weldra stonden we in de voortuin van huize Freak.

Eerste aanblik.

Zoals het een echte wederhelft betaamt, was zij de eerste die de nieuwsgierige viervoeter achter het raam waarnam.

(Ik kwam niet verder dan het stenen exemplaar naast de voordeur). Voorts werden we zeer vriendelijk onthaald door Freak en diens, naar eigen zeggen, betere helft. Warempel, er liep nog een viervoeter rond, al ware het in een contrasterende kleur van de eerste die we gezien hadden. Mijn wederhelft ontfermt zich direct over Lotje en Fleur, want alles op vier poten dat blaft of miauwt wekt een oncontroleerbare impuls op.

Het betreden van den grot.

Na het kennismaken, onder het genot van een kopje zwart goud, togen we naar boven om kennis te maken met de uitspattingen van een geboren en getogen Highender. Het voelde voor mij een beetje hetzelfde als toen ik in vroeger jaren een speelgoedwinkel binnen liep en niet wist waar ik moest beginnen met kijken. Overall apparatuur, muziek en alles wat daar mee samenhangt. Centraal in de ruimte had Freak voor twee stoelen neergezet die uitzicht boden op onze lang gekoesterde wens. Mijn wederhelft wist overigens nog even aan Freak te vragen of hij ons ging trouwen (vanwege de opstelling van de stoelen).

"Ga maar eens even zitten" zei Freak, "dan zal ik jullie eens even wat laten horen." Voor ons staat dus een zwarte Vincent Sp-331 te pronken. Deze is gekoppeld aan een eveneens zwarte Vincent SA-31 voortrap, een mooi hoogglans paartje Yamaha NX-E400 en een cd-speler, eveneens van Yamaha. Een CDX-496 als ik goed opgelet heb (mijn aandacht werd een beetje afgeleid door de SP-331). Als eerste ging er een orgelpassage in de speler. Gedetailleerd hoog, consistent middengebied, strak laag en een mooie stereocompositie. Na een minuut tikt mijn wederhelft mij aan en vraagt: "Voel jij het ook in je buik?" Ik kan alleen maar bevestigend knikken naar haar. Veel meer woorden om uit te leggen hoe deze combinatie klinkt, heb ik dus eigenlijk niet. Het geluid is prachtig geplaatst en evenredig van klank. In deze is een compliment aan de Yamaha luidsprekers dus ook zeker op zijn plaats. Er volgen nog een aantal muziekstukken, variërend van akoestische gitaar, wat stevigere bluesrock en wat singer-songwriter nummers. Nergens een memorabele tekortkoming met het formaat van de Yamaha's in acht genomen. Wat mij het meest is bijgebleven is het gevoel dat de Vincent ons een jaar geleden gaf, toen we er een in bruikleen hadden, direct weer boven kwam.

Intermezzo voor den innerlijke mensch.

Na een uurtje luisteren en mijmeren over allerlei muziek en apparatuur worden we door de betere helft van Freak uitgenodigd voor de lunch. Beneden staan er overheerlijke broodjes en croissants op ons te wachten, vergezeld van een kop koffie/thee. We laten het ons heerlijk smaken, terwijl we ondertussen beter kennis maken met elkaar. Diverse verhalen en anekdotes gaan over tafel en ik beseft maar weer al te goed hoe fijn het is om nieuwe mensen te leren kennen. De openheid en warmte maakt werkelijk indruk op ons. We zijn te gast bij twee bevlogen persoonlijkheden! (vier als je de eigenwijze viervoeters meerekent)

Acte twee.

Na de lunch togen we weer naar de grot om de luisterzetels 180 graden om te draaien. Nu zitten we oog in oog met de machtige Bryston, Adam en NorthStar combinatie van Freak. Zonder dat het staat te spelen al behoorlijk imposant. Twee rijen luidsprekers en een audiomeubel gevuld met zeer hoogwaardige componenten. Wat een prachtige eindbak is dat zeg die Bryston!

Freak besluit om ons eerst kennis te laten maken met de actieve studiomonitoren van ADAM. Vervaarlijke zwarte kasten op al even vervaarlijke luidsprekerstands. Een vergelijking met afmeerpalen in de Scheveningse haven schiet door mijn hoofd. Zodra Freak een cd laat draaien in het Northstar loopwerk, gaan mijn vriendin en ik direct achterover zitten. Overweldigend heldere klanken vullen ons gehoor. Wat een detail! (Freak voegt nog even toe dat veel luisteraars deze combi al snel vermoeiend vinden vanwege het enorme detail).

Na een aantal nummers geluisterd te hebben zitten we nog steeds onbewogen in onze stoelen. Freak aan de zijkant met een afstandsbediening in de hand en een grote glimlach op zijn gezicht. Hier zit een ware liefhebber, dat is ondertussen wel duidelijk!

Verrassing uit onverwachte hoek.

"Hebben jullie wel eens breedbanders gehoord?" vraagt Freak, terwijl hij de machtige Bryston combinatie in ruststand zet. Wij beiden reageren ontkennend. Binnen een oogwenk zitten we weer andersom en plaatst Freak zijn geliefde TA-FE370 en CDP-X270 combinatie voor ons. De Yamaha's maken ruimte voor een paar onafgewerkte MDF-zuiltjes waarin een enkele 4 inch driver gemonteerd zit. Mijn wederhelft kijkt mij aan en zegt "Dat zal vast wel klinken als die twee plastic Sony bakjes die je van de week voor €4,- bij de kringloop hebt gekocht." Wijselijk houd ik mijn mond, wetende dat Freak waarschijnlijk weer een verrassing voor ons in petto heeft. Voor de volledigheid legt Freak nog een rubber blokje onder de zuiltjes, zodat ze nu een paar graden achterover hellen. De cd gaat in de lade en dan..... niets. Even vlug wat verse batterijen in de afstandsbediening en ook dat probleem is weer verholpen. Twee tellen laten zitten we met stomheid geslagen te luisteren naar de klanken voorgebracht door deze combinatie. "Hoe kan dat toch?" hoor ik mijzelf denken. Wat een goed geluid produceren die dingen zeg. Het laag komt overal vandaan, maar voor mijn gevoel vooral van achteren. De stemmen zijn kristalhelder en het midden/hog segment loopt maar iets achter ten opzichte van de Adam's. En dat uit een enkel drivertje van 4 inch!

Mijmeringen.

Freak ziet mij denken en zegt doodleuk. "Die witte zuiltjes daar, dat zijn 3". "Kom maar op", reageer ik, wetende dat er alweer een verrassing aan zit te komen. En ja hoor, Ook dit klinkt weer als een klokje. Ook hier beluisteren we weer een bonte verzameling van muziekstukken. Eens te meer besef ik mij hoe leuk onze hobby toch eigenlijk is. Het laatste jaar heb ik mij meermaals laten verleiden tot de aanschaf van een nieuw en in mijn ogen beter component. Maar daar gaat het eigenlijk niet om. Het zijn de kleine zaken die er toe doen. Freak geniet zichtbaar van onze ervaringen en wij genieten van de muziek. Audiofiel worden/zijn gaat verder dan het steeds groter (lees: duurder) maken van je stapel apparatuur. Het is de beleving. Niets

meer, niets minder. Een beleving creëer je niet, die ervaar je. Deze stelling gaat zeker op voor onzer Hififreak. De passie zit in zijn poriën en één van zijn kwaliteiten is dat hij deze uitstekend over kan brengen op de mensen in zijn omgeving. In ieder geval bij ons!

Beide voetjes op de grond.

Even terug naar de realiteit, want ik dwaal af. De tijd is voorbij gevlogen en we zitten al drie uur in de grot. Ik loop nog maar eens naar de zwarte dame toe, de 331 die zich zelf in smetteloze toestand staat te etaleren op een witte tafel. "Is ze goedgekeurd?" vraagt Freak. Ik draai me om en knik instemmend, waarbij mijn wederhelft deze knik kracht bijzet door volmondig "ja!" te antwoorden. "Ze mag zeker met ons mee", voeg ik daar aan toe.

Ze wordt van de tafel gepakt en vakkundig in haar originele verpakking gemanoeuvreerd door Freak.

Beneden aangekomen krijgen we nog een drankje aangeboden en praten we nog wat na over allerhande onderwerpen. Er is een tijd van komen en een tijd van gaan. Voor ons gevoel hadden we echter nog uren in huize Freak kunnen bivakkeren, dat zegt genoeg lijkt me zo! Via deze weg willen wij Freak en zijn betere helft ontzettend bedanken voor de enorme gastvrijheid, openheid, gezelligheid en muzikaal avontuur! Bij deze zijn jullie dan ook van harte uitgenodigd om in het Haagse een hapje te komen eten, uiteraard onder het genot van klanken uit de zwarte dame!

Terug op eigen nest.

Bepakt met een karrenvracht aan indrukken, ervaringen en een 21kg zware doos rijden we het slechte weer tegemoet. Wederom vanaf Zoetermeer is het beestenweer en kunnen we niet wachten om weer lekker thuis te zijn.

Thuis wordt de zwarte dame netjes in haar nieuwe onderkomen geschoven en krijgt ze de hele avond een keur van artiesten middels verschillende bronnen aangeboden. Ze twijfelt geen moment en vertaald alle informatie in de door ons zo geliefde warme klanken. Welkom thuis Vincenza!

Een greep uit de zilverlingen die voorbij gekomen zijn.
Sommige tracks meer dan eens i.v.m. de diverse luidsprekers die gebruikt zijn.

Yello-Baby

Seal-Seal 4

CD03-Burmester

Mighty Sam McClain-Give it up to love

Doug MacLeod-Ain't the blues evil

Yello-Touch

Michel Jonasz-La fabuleuse histoire de Mr. Swing

Sigmund & Iver-HarmOrgan

Hugh Masekela-Hope

Benjamin Luxon, Bill Crofut & Friends-Two Gentlemen Folk

© www.hififreak.nl